

Biskupom sa nepáčia deti zo skúmvavky

Umelé oplodnenie je podľa slovenských katolíckych biskupov morálne neprípustné. „Človek má právo, aby bol počatý v láske muža a ženy v manželstve a nie nedôstojne v skúmvavke,“ napísali biskupi v pastierskom liste, ktorý sa bude čítať v sobotu na sviatok Nanebovzatia Panny Márie v kostoloch na svätých omšiach. Podľa biskupov počatie mimo lona ženy dáva možnosť biologickej alebo genetickej manipulácie s ľudskými embryami. Urážajú sa práva ľudskej osoby byť počatou a narodenou v manželstve a z manželstva.

(SITA), PRAVDA, 15.8.2009

Životná púť sv. Pavla cez fotoobjektív

Od narodenia svätého Pavla uplynulo dvetisíc rokov. A hoci „Rok svätého Pavla“ oslavujú výsadne v Ríme, pripomenuli sme si ho aj na Slovensku. Fotograf Pavol Demeš priblížil fascinujúcu životnú púť svätca objektívom fotoaparátu. Výstava „Pavol z Tarzu“ je prístupná v Klariskách do konca augusta v rámci Kultúrneho leta a Hradných slávností 2009.“

Redaktorka STV: „Na to, aby tieto fotografie vznikli, sa ich autor musel vybrať do mnohých miest po svete.“

Pavol Demeš, autor výstavy: „Ja som sa chcel pozrieť, ako vyzera po 2000 rokoch tá časť sveta, ktorú prešiel Pavol, priblížiť to trochu ľuďom.“

Redaktorka STV: „Začať bolo treba v samotnom rodisku svätca.“

Pavol Demeš, autor výstavy: „V Tarze, ktoré leží v dnešnom v Turecku. Za čias, kedy sa tam Pavol narodil, to bolo grécke vzdelanecské mesto, tam bola univerzita. Toto

mesto navštívila napríklad aj Kleopatra.“

Redaktorka STV: „Fotografie zachytávajú aj ďalšie miesta, kde sv. Pavol pôsobil, kadiaľ putoval a kde šíril kresťanstvo. Autor navštívil Salamis a Pafos na Cypre, ďalej Kavalu, Filipi, Solún, Atény, i Korynt.“

Anketa: Opýtaný 1: „Pre človeka je určite zaujímavé, keď má možnosť pozrieť si prostredie, v ktorom tento veľký človek žil.“

Opýtaný 2: „Ja vždy obdivujem, že akými trasami v tom čase on prechádzal, koľkokrát stroskotal a nikdy to nevzdal.“ (koniec ankety)

Redaktorka STV: „V Ríme sa skončil nielen život sv. Pavla, kde zomrel za vlády cisára Nera mučnickou smrťou sťatím hlavy, ale aj fotografický príbeh Pavla Demeša. Zo spirituality a z listov sv. Pavla čerpajú dodnes mnohí duchovní aj teológovia. Po stáročia tak zostáva pravým učiteľom a apoštolom národov.“

Natália Navarská
STV Jednotka, 15.8.2009

Koľko bude univerzít?

Do konca týždňa by mala Akreditačná komisia zverejniť hodnotenia všetkých 27 vysokých škôl. Komplexnou akreditáciou zatiaľ prešla Univerzita veterinárneho lekárstva v Košiciach, univerzitami zostanú aj TU vo Zvolene, UK v Bratislave UPJŠ v Košiciach, STU v Bratislave a súkromná Vysoká škola sv. Alžbety. O štatút univerzity pravdepodobne prídu Univerzita Mateja Bela v Banskej Bystrici, ŽU v Žiline, Ekonomická univerzita v Bratislave, Univerzita Jánoša Selyeho v Komárne, Katolícka univerzita v Ružomberku, Prešovská univerzita a Slovenská poľnohospodárska univerzita v Nitre.

PETER DODEK, Šport, 19.8.2009

Cirkev káže o morálke

Umelé oplodnenie je morálne neprípustné. Toto dnes kázali katolícki kňazi vo všetkých kostoloch na Slovensku počas cirkevného sviatku Nanebovzatia Panny Márie. Slovenskí biskupi totiž napísali pastiersky list veriacim.“

Redaktor: „Pastiersky list píšú biskupi dva alebo tri krát do roka. Nie vždy o morálke, no ten dnešný bol najmä o nej. Nemorálna je podľa biskupov manipulácia s embryami počas procesu umelého oplodnenia.“

Ladislav Maršík, Centrum asistovanej reprodukcie: „Človek má právo, aby bol počatý v láske muža a ženy v manželstve a nie v nedôstojnej skúmvavke.“

Redaktor: „Cirkev tvrdí, že pri umelom oplodnení umiera veľa embryí. Lekár považuje tieto informácie za zavádzajúce.“

Lekár: „Vieme získať jedno vajíčko ho oplodniť v skúmvavke a vložiť do maternice ženy jedno embryo. Čiže ten počet nemusí byť vyšší.“

Redaktor: „Biskupi upozorňujú veriacich aj na možnú manipuláciu s embryami. Lekár to odmieta.“

Lekár: „Určite nezasahujeme do genetickej informácie embryí.“

Jozef Kováčik, Konferencia biskupov Slovenska: „Dieťa nie je predmet alebo výrobok, ktorý je možné vyrobiť v laboratóriu. Je to ľudská osoba.“

Redaktor: „Väčšina veriacich sa s biskupmi stotožnila.“

Opýtaná: „Určite by sme to brali ako božiu vôľu.“

Opýtaná: „Asi by som sa skôr modlila za to, že by mi požehnal to dieťa.“

Opýtaný: „Ja môžem v krátkosti s tým iba súhlasiť.“

Redaktor: „Cirkev odporúča radšej adopciu. Žiadne z týchto detí by podľa jej presvedčenia existovať nemalo, keďže boli umelo počaté.“

Eubo Schwarzbacher
Markíza, 15.8.2009

Nitra niečo tají.

A pokúša historikov

Je pekná. Treba sa k nej prikradnúť v noci, keď spí. Trebárs autom, keď človek ide od Trnavy po štvorprúdovke, prekoná posledný kopec a vtedy sa zrazu rozžiari. Uprostred svieti hrad a v ňom sa vypína Katedrála svätého Emeráma., Obnaží sa však iba naoko, len tak ľahko sa nepoddá.

Svoje o tom vedia archeológovia, ktorí majú v Nitre sídlo a najnovšie sa snažia preniknúť do hlbín Nitrianskeho hradu. Keď bola nedávno rozkopaná podlaha katedrály, opäť sa oživila debata o Pribinovom kostole, prvom spomínanom svätostánku na území Slovenska. Výskumníci nakoniec našli len zvyšky akejsi malty. Presvedčivejšie dôkazy o tom., že jeden z najstarších kostolov postavili práve na hrade, stále chýbajú.

Podobne je to aj s hrobom svätca Svorada. Bádania vykopali pod tou istou podlahou zvyšky krypty, ktorá bola uložená v osi kostola -na významnom mieste, tak, ako sa pochovávali svätci. Kovovú tabuľku s menom, ktorá by podporovala teóriu, však nenašli.

Zato je tu v relikviári uložená kosť svätého Cyrila. Bulharský biskup Kyprián túžil počas májovej návštevy získať aspoň kúsok z pamiatky po otcovi slovanského písma. Cirkevní hodnostári napokon usúdili, že kosť je veľmi drobná. Keby ju pilili, rozsypala by sa na prach. Pre Bulharov vyrobili druhotnú relikviu - odtlačok kosti vo vzácnom rúchu.

Nitra je matka slovenských miest, tvrdí turistická sprievodkyňa Marika Danková. Dokazuje to nepretržitým osídlením. Pri svojom rozprávaní použije obľúbenú paralelu. „Nitra bola ako Rím postavená na siedmich pahorkoch - Hradný vŕšok, Martinský vrch, Zobor, Dražovský kopec, Vŕšok alebo Andrášok, Piaristický kopec a napokon Borina.“

Nitre ešte len bude ako Rím. Koncom augusta, keď do nej povedú všetky cesty poľnohospodárov, sedliakov a zvedavcov na

Levoča: Mesto opradené legendami

Levoča je zatiaľ našim posledným mestom, ktoré bolo zapísané do Zoznamu svetového dedičstva UNESCO. Na svojom konte má hneď niekoľko výnimočností: kostol sv. Jakuba má najvyšší gotický oltár na svete, námestie so stredovekým tvarom obdĺžnika je najväčšie v Európe a v roku 1995 Levoča zažila aj našu najväčšiu púť. História hovorí o mnohých legendách...ale o tom už v dnešných potulkách.

Katarína Jankutová, redaktorka STV: „Za mestskými hradbami starého mesta v srdci Spiša sa skrýva nejedna legenda. Naše pátranie sme začali u historika Ivana Chalupeckého, ktorý nám porozprával o dievčati pochovanom po údere bleskom.“

Ivan Chalupecký, historik: „Hrobár si všimol pri pohrebe, že má na prste pekný prsteň. Takže keď pozostalí odišli z cintorína, no truhlu otvoril a začal jej sťahovať prsteň z prsta a na to sa ona posadila.“

Katarína Jankutová, redaktorka STV: „Z veľkej vďaky nad šťastným osudom dali postaviť rodičia dievčaťa kovaný kríž. Ten nájdete

na streche Kostola svätého Jakuba. Zaujímavosťou Levoče je aj Kľietka hanby, do ktorej sa dostalo slobodné dievča, ak bolo v druhom stave.“

Ivan Chalupecký, historik: „Tam bola 2-3 hodiny, samozrejme, lebo Levočania okolo nej skákali ako blázni, jej ukazoval jazyk.“

Anketa - obyvatelia Levoče:

Opýtaná 1: „Neverná nie som, tak hádam by som sa do tej kľietky nedostala.“

Opýtaný 2: „Ale možno aj mužov by tam bolo treba zavrieť.“
(koniec ankety)

Katarína Jankutová, redaktorka STV: „Posledný krát bola Kľietka hanby použitá v roku 1945, kedy do nej Levočania zavreli policajného dôstojníka. Toho napokon vyslobodil vojak Sovietskej armády. Levoča je každoročne cieľom niekoľko desiatok tisícov turistov. V týchto dňoch je nimi ale mesto doslova preplnené. Vrcholia totiž Dni Majtra Pavla, počas ktorých je okrem bohatého programu, pripravený Karpatský remeselný trh.

Katarína Jankutová
STV Jednotka, 14.8.2009

každoročný veľtrh - Agrokomplex. Vtedy býva v meste horúco, všade sa lesknú traktory, kombajny a kdesi na konci areálu to vždy pekne vonia. V poľnohospodárskom múzeu pečú starý chlieb. Neďaleko sídli Slovenská poľnohospodárska univerzita, kde budú od septembra 2010 učiť nový odbor - hipológia alebo všetko o konoch.

Mesto má ešte voľné lány a veľké plány. Medzi priemyselnou zónou Sever a riekou Nitra chce postaviť novú mestskú štvrť, ktorá pojme takmer 30-tisíc obyvateľov. Nad kruhovým objazdom v priestoroch opustených kasární by mal vyrásť rozsiahly archeoskanzen s ukážkou veľkomoravskej dediny. Inak ten objazd bol ešte donedávna dopravný unikát - azda jediný „kruháč“ riadený semaformi.

V úvode spomínaná nepodajnosť Nitry má predsa nejaké škvrnky. Trojkráľový večer v roku 1996 sa do dejín slovenskej kriminalistiky zapísal ako dátum najväčšej bankovej krádeže. Nitriansku pobočku VÚB obrali zloději o vyše päť miliónov eur. Bolo to hladké. Jeden zo šestice komplikov, esbéeskár v banke, mal kľúče od trezora ďalší bol policajt. Ich mená sú známe a súd sa s nimi márne ťahá viac než desaťročie. Nitra počas storočí často menila mená. Spočiatku ju volali Nitrava. Vraj preto, že ktosi sa pozrel na toto miesto a povedal - ni tráva tu nerastie. Potom Nitria, Neutra, Nyitra. Obyvatel sa spisovne volá Nitran. Spýtajte sa však kohokolvek na ulici, čo je zač a isto vám odpovie, že Nitrančan. Nitran je saláma a hotovo!

Andrej Barát
PRAVDA, 17.8.2009

Handlová sa modlila za duše banníkov

Banskobystrická diecéza venovala po 1 000 eur všetkým rodinám mužov, ktorí zomreli pri výbuchu v bani

HANDLOVÁ - Handlová včera plakala a v Kostole sv. Kataríny sa modlila za spásu duší 20 baníkov, ktorí pred týždňom zahynuli pri výbuchu. Do svedomia veriacich prehovoril banskobystrický biskup Rudolf Baláž, ktorý celebroidal omšu. Pred oltárom horel banícky kahanec, nechýbala ani prilba a uhlie.

„V snahe zarobiť peniaze pre svoje rodiny, čo je povinnosť každého otca rodiny, nám zahynuli 20 bratia.

Je to bolestná udalosť a nedá sa s tým už nič robiť.

Keď však príde posledná chvíľa, akú zažili bratia v handlovskej bani, tam žiadne ideologické presvedčanie nepomôže. Iba viera v Boha, „ povedal včera v kázni biskup Baláž. Ľudí vyzval, aby sa spamätali a neľadali zmysel života v miliónoch a miliardách.

Otcovia položili životy pre dobro rodiny a ich život mal zmysel.

Vykrádali im ducha

Baláž otvorene poznamenal, že „Prievidza, Handlová a okolie boli

za 40 rokov ateizačnej propagácie zrelé na to, aby vykrádali ľudského ducha, všetko tu išlo socialistickým dychom, bez Boha a proti Bohu“.

Zároveň však pripomenul, že práve baníci sa odjakživa zdravili Zdar Boh! a vedeli, prečo. „Smrť je istá, len jej hodina je neistá, „ dodal. Diecéza venovala každej rodine po 1 000 eur (30 126 Sk) na nutné výdavky.

Prišiel aj riaditeľ z Krtíša

V plnom kostole sedeli uplakané vdovy, deti a príbuzní, ktorým sa všetci snažili zmierniť žiaľ. Emotívne prežíval omšu handlovský primátor Rudolf Podoba, osobne s pozostalými súcitili aj primátori miest z hornej Nitry, exminister životného prostredia Jaroslav Izák, vedenie Trenčianskeho samosprávneho kraja, členovia Handlovského baníckeho spolku a mnohí ďalší.

Z Veľkého Krtíša pricestoval aj generálny riaditeľ Bane Dolina Andrej Šterbinský, ktorý šéfoval trom nebohým baníkom. Jediný, kto nedokázal prísť do kostola, bol generálny riaditeľ Hornonitrianskych baní Peter Čičmanec. Jeho auto bolo dopoludnia zaparkované pred domom v Prievidzi. **Erika Krčová**

Plus jeden deň, 17.8.2009

Obyvatelia Hornej Nitry si pripomenuli obeť banskej tragédie zádušnou omšou a koncertom vážnej hudby

Zádušnou omšou a koncertom vážnej hudby si obyvatelia Hornej Nitry počas víkendy pripomenuli obeť banskej tragédie v Handlovej, ktorá si pred týždňom vyžiadala 20 obetí. Pokračuje Marián Ondáš: „Kostol svätej Kataríny bol miestom zádušnej omše, ktorú celebroidal biskup Rudolf Baláž. Spolu s veriacimi sa modlili za pokoj a spásu baníkov. Diecéza pomohla i finančne.“

Biskup Rudolf Baláž: „Dali sme po 1000 euro každej rodine. Môžu si hneď teraz ľudia vybrať.“

Marián Ondáš, redaktor: „Baníkom stále prichádzajú ďalšie kondolencie.“

Pavol Sedláček, predseda Trenčianskeho samosprávneho kraja: „Tá tragédia vlastne prerástla rámeč Slovenska, pretože kondolenciu mi poslal van den Brande, predseda výboru regiónov až z Bruselu.“

Marián Ondáš, redaktor: „Žiaľ za obeťami vyjadril na koncerte vážnej hudby v Bojniskom zámku i veľvyslanec Tureckej republiky v Bratislave Tunc Ugduľ. Účastníci koncertu sa presvedčili, že hudba lieči.“

Účastníčka koncertu: „Toto je liek pre duše a tak sme pochopili aj ten dnešný koncert, ktorý sme venovali obetiam banského nešťastia.“ **Rádio Slovensko, 17. 8.2009**

Na omši v Handlovej spomínali na baníkov

Andrea Kozinková, redaktorka: „Príbuzní, priatelia a známi sa včera na zádušnej omši modlili a spomínali na 20 obetí banského nešťastia, ktoré sa začiatkom týždňa stalo v Bani Handlová. Večer bol na Bojniskom zámku koncert na pamiatku obetí. Do mesta stále prúdia kondolencie z rôznych kútov Slovenska, ale aj Európy.“

Pavol Sedláček, predseda Trenčianskeho samosprávneho kraja: „Tá tragédia prerástla rámeč Slovenska, pretože kondolenciu mi poslal van den Brande, predseda Výboru regiónov až z Bruselu.“

Andrea Kozinková, redaktorka: „Spoločná verejná rozlúčka s obeťami nešťastia bude vo štvrtok popoludní na handlovskom námestí. Príčiny explózie vyšetruje Banský úrad a polícia. Preverovať ich bude aj špeciálna komisia ministerstva hospodárstva so zahraničnými odborníkmi.“ **Rádio Slovensko, 18.8.2009**

Gróf otvoril oratórium

Potomok stupavskej šľachty navštívil bývalé panstvo . Gróf József Károly (67) a jeho dcéra Elisabeth (26) rozvírili život v inak pokojnej Stupave.

V sobotu tam v kostole slávnostne otvorili vynovené oratórium - miesto, z ktorého sledovala omše šľachta.

Potomok kedysi mocného rodu spriazneného s Habsburgovcami, Zichyovcami aj Pálffyovcami prišiel na Slovensko zo Švajčiarska. „Som veľmi dojatý, ako ma Stupavčania milo prijali, „ tvrdil sympatický starší pán.

Vo farskom kostole na námestí si potom prezrel výstavu fotografií svojich predkov, ktorí vlastnili stupavské panstvo.

So svojou dcérou Elisabeth (26) tiež slávnostne otvoril zrekonštruované oratórium pre verejnosť. Je to miestnosť, z ktorej z nadhľadu sledovali omše šľachtici. V minulosti doň bežní ľudia nesmeli vkročiť.

„Určite sa sem vrátim, spoznala som tu mnoho zaujímavých ľudí, „ povedala Elisabeth (26), ktorá navštívila Stupavu prvýkrát. **(jb)**

Plus jeden deň, 17.8.2009

Spomienka na Andreja Hlinku

Andrej Hlinka zomrel presne pred 71 rokmi. Katolíckeho kňaza už v časoch Uhorska priťahovala politika. Súhlasil so vznikom Československa, po vzniku republiky presadzoval autonómiu Slovenska. Na Andreja Hlinku sa spomínalo v meste, ktoré bolo súčasťou jeho života - v Ružomberku.

Martina Kvačkajová, redaktorka STV: „(nezrozumiteľne a potichu)... tu prihovárал ľudu počas demonštrácií za autonómiu Slovenska. Nevyhol sa pritom konfliktom s vtedajšou vládou mocou. V deň 71. výročia jeho smrti si ho do Ružomberka prišlo uctiť viac ako 500 ľudí.“

Anketa - účastníci:

Opýtaná 1: „V Sliači bol pán farár, no a tak sme si ho preto prišli uctiť.“

Opýtaný 2: „A pripomenúť týmto, tejto mladej generácii, že kto to bol.“ (koniec ankety)

Martina Kvačkajová, redaktorka STV: „S požiadavkou slovenskej autonómie vycestoval Hlinka v roku 1919 na mierovú konferenciu v Paríži. Na-

sledovalo obvinenie z vlastizrady a 5-mesačná internácia.“

Anna Belousovová, podpredsedníčka SNS: „Andrej Hlinka pôsobil v období, ktoré pre Slovákov bolo veľmi ťažké. A že ich teda musel aj on národne prebúdzat.“

Martina Kvačkajová, redaktorka STV: „Pietny akt spomienky narušili členovia Slovenskej pospolitosti. Slovné napadli podpredsedníčku SNS.“

Účastník: „Čo dovidenia. Vy neskúšajte toto, dobre?“

Anna Belousovová, podpredsedníčka SNS: „Táto dopredu pripravená provokácia, že niekto sa snaží vytvoriť na Slovensku protipól toho, čo je Jobbik a čo ten šíriaci sa šovinizmus a fašizmus.“

Redaktorka STV: „Andrej Hlinka mal byť po roku 1945 vymazaný z historickej pamäte národa. Národná rada SR pred dvoma rokmi schválila zákon o jeho zásluhách za to, že sa slovenský národ stal štátnym národom.“

Martina Kvačkajová, STV1, 16.8.2009

Na ružomerskej radnici začali budovať centrum prvého styku občana s mestom

Ružomerská radnica sa zmenila na stavenisko. Mestský úrad tu začal budovať centrum prvého styku občana s mestom. Na jednom mieste obyvatelia vybavili svoje najčastejšie požiadavky. Prestavba historickej budovy radnice však potrvá aspoň rok. Prečo, zaujímalo Milana Veleckého: „Ružomerskú radnicu postavili pred 112 rokmi. Budova v novorenesančnom štýle má nádvorie a práve to chce mesto zastrešiť a využiť na nové klientské centrum.“

Michal Slašťan, primátor Ružomberka: „Táto prerábka bude stáť asi milión euro. Vytvoríme tam bezbariérový vstup, asi 6 pracovísk prvého styku občana s mestom. Okrem toho tam bude osobitná miestnosť spomienková na otca národa Andreja Hlinku.“

Milan Velecký, redaktor: „Keďže v južnej časti budovy bola kedysi rímskokatolícka fara, na ktorej tento kňaz a politik pôsobil. Pre rekonštrukciu budovy mesto presťahovalo aj sochu Andreja Hlinku na nové miesto, priamo nad jeho mauzóleum. Je síce

prázdne, ale zateká doň a tak mesto plánuje jeho obnovu za 350 000 eur a ďalších 400 000 eur by mala stáť rekonštrukcia symbolu mesta, kostolných schodov.“

Michal Slašťan, primátor Ružomberka: „Máme urobený statický posudok, pripravujeme projekt a veríme, že získame na tú prerábku európske fondy.“

Milan Velecký, redaktor: „Rekonštrukcia radnice sa však už začala. Mestský úrad ňou získa nové archívne priestory, ale najmä bezbariérovo prístupné centrum prvého styku občana s mestom. Podobné už fungujú v susednom Martine, Dolnom Kubíne, či Liptovskom Mikuláši. Ružomberčania si však naň počkajú viac ako rok.“

Michal Slašťan, primátor Ružomberka: „Otvoríme to koncom budúceho roka, lebo to je veľmi náročná a pomalá výstavba. Je to historická budova, ktorá je chránená a my musíme robiť veľmi citlivo túto prestavbu.“

Rádio Regina, 17.8.2009

Zjavila sa im Panna Mária

Stropkovským Rómom sa na klátoch dreva zjavil nevedný úkaz. Tvrdia, že videli Ježiša Krista a Pannu Máriu. Postavili si tam kaplnku a každodenne sa tam chodia modliť. Považujú to za znamenie aby sa kajali.“

Ruslana Kurilcová, redaktorka TV JOJ: „V Stropkove sa Rómom na klátoch dreva zjavili podobizne svätých. Keď sa Ján Mucha pozrel na rozrezané agátové drevo, neveril vlastným očiam.“

Ján Mucha, obyvateľ Stropkova: „... som ho vyčistil a videl som tam obraz.“

Mária Siváková, obyvateľka Stropkova: „Vlasy má všetno jak Ježiš Kristus má.“

Redaktorka TV JOJ: „Ľudia hovoria, že asi po dvoch hodinách uvideli na druhom kláto dreva ďalšiu svätú podobizeň.“

Mária Cinová, obyvateľka Stropkova: „Sa zjavilo toto druhé Panna Mária.“

Redaktorka TV JOJ: „Z domu si doniesli dva sväté obrazy, ktorým sa podobajú obrisy na klátoch.“

Aladár Baty, obyvateľ Stropkova: „Panenka Mária má tak naklonenú hlavu jak i tu na tom dreve a potom srdce má tiež také isté jak tu.“

Mária Cinová, obyvateľka Stropkova: „Môj manžel keď prerezal toto drevo, tak z toho srdiečka jak je, tak tiekla voda.“

Božena Cinová, obyvateľka Stropkova: „Mám i obrázky z mobilu. Ukazuje normálne, že je tam Ježiš a Panna Mária.“

Redaktorka TV JOJ: „Namiesto zjavenia sa chodia modliť ľudia z celého Stropkova.“

Anna Nemcová, obyvateľka Stropkova: „A išli tu ľudia a išla som sa i ja pozrieť na to. Som zazrela a verím tomu.“

Emília Palidrabová, obyvateľka Stropkova: „Je to srdce Panny Márie a pána Ježiša.“

Redaktorka TV JOJ: „Veriaci chcú tieto podobizne aj naďalej uctievať.“

Aladár Baty, obyvateľ Stropkova: „Keď budú tie sociálne dávky, že všetci Rómovia vo všetkých troch bytovkách sa poskladáme a dáme si urobiť tu kaplnku. To je naše znamenie, že máme si spytovať svedomie pre všetky Rómovia.“

JOJ, 16.8.2009

Farára zrazilo vlastné auto

Kuriózna nehoda sa našťastie zaobišla bez vážnejších zranení

Nebezpečné parkovanie! Grécko-katolícky farár Peter (35) z košického sídliska Ťahanovce mal v pláne zaparkovať Mercedes Vito v podzemnej garáži. Kým otváral vráta, auto sa dalo do pohybu a pritlačilo ho o konštrukciu. Našťastie boli nablízku ľudia, ktorí ho vyslobodili.

Farár Peter je už z nemocnice doma, no stále ho bolí celé telo. „Stávajú sa takéto veci mnohým. Bol som v nemocnici päť dní. Nemám nič zlomené, len som mal pomliaždeniny, „konštatuje kňaz. So šoférováním má niekoľkoročné skúsenosti, takéto niečo sa mu stalo po prvýkrát.

Auto sa rozbehlo zrejme preto, že v podzemnej garáži je mierny sklon, ktorý ho dal do pohybu. Farár nezatiahol ručnú brzdu a mercedes ho pritlačil o kovový stĺp brány.

Našťastie ho rýchlo vyslobodili dvaja mladí muži. „Polícia tento prípad eviduje ako priestupok proti občianskemu spolunažívaniu, „ uviedla zástupkyňa košickej krajskej policajnej hovorkyne Jana Mésarová. (hkl)

Nový Čas, 19.8.2009

Omša pápeža v Brne láka aj slovenských veriacich

Miestenky na septembrové omše Benedikta XVI. v Česku si už objednalo 104-tisíc ľudí. Miesto bližšie k pódiu sa dá ešte stále rezervovať.

Biskupi očakávajú 120-tisíc ľudí, policajti sa pripravujú na 200-tisícový dav. Nedeľňajšia slávnostná omša Benedikta XVI., ktorú hlava katolíckej cirkvi odslúži v septembri na tuňanskom letisku v Brne, bude veľkou skúškou pre policajné zložky. Opatrenia budú prísnejšie ako počas návštevy Baracka Obamu v Prahe.

Pápeža si chce prísť vypočuť oveľa viac ľudí. Miestenky na obe omše si už objednalo 104-tisíc ľudí. Na bohoslužbu v Brne je podľa Českej televízie rezervovaných zatiaľ 69-tisíc miest, ich rezervácia cez farnosti sa už skončila.

Zo zahraničia je podľa Českej

Rekordné Lotto zaujalo aj Vatikán

Taliani hrajú o najväčší jackpot. Do krajiny prichádzajú tipovať aj tisíce cudzincov

Apeninský polostrov zažíva najhoršiu recesiu. Taliani chcú na realitu zabudnúť honbou za miliónmi.

Je to presne o 31,5 milóna eur viac ako suma, na ktorú sú poistené nohy najlepšie plateného futbalistu sveta Cristiana Ronalda. Reč je o rekordnom jackpote talianskej lotérie SuperEnaLotto, ktorý pobláznil nielen celé Taliansko, ale aj Európu.

Pred stávkovými kanceláriami po celej krajine stáli včera Taliani už od skorého rána v radoch. Po tom, ako sa po štvrtkovom zberovaní čísel nikto z pätnástich miliónov tipujúcich netrafil do šesťčísľovej kombinácie, jackpot sa vyšplhal na 131,5 milióna eur.

Vyhrať chcú aj cudzinci

„Tipujú ľudia, ktorí nikdy predtým netipovali,“ povedal agentúre ANSA pokladník v milánskom bare Aurora, kde sa tiež predávajú tikety. Stoja euro a šesticu čísel z 90 možných si môžu tipujúci zakrúžkovať sami alebo to nechať na počítač.

Najväčší jackpot v Európe láka do Talianska aj ľudí zo susedných krajín, ktorí neváhajú cestovať aj stovky kilometrov, len aby si kúpili tiket. Sú medzi nimi Slováci, Rakúšania či Francúzi, lottohorúčka však najviac uchvátila Nemcov.

Denník Bild dokonca vo štvrtok zorganizoval vlastnú súťaž, ktorá ponúkala 140 leteniek do Milána a späť s jedlom a kávou pre tých, ktorí si chcú tipnúť výhernú kombináciu.

biskupskej konferencie najväčší záujem zo Slovenska a z Poľska. Miesto bližšie k pódiu si môžu Slováci rezervovať cez internet do konca augusta. Tým, ktorí prídu bez miestenky, sa ujde miesto až v zadných sektoroch.

Pápež priletí do Česka na trojdňovú návštevu 26. septembra. Jeho predchodca navštívil Prahu trikrát, v Brne však nebol.

Vítazi prileteli na milánske letisko Malpensa v červených šiltovkách a tričkách s nápismi Ukradneme vám váš jackpot a O Kohle Mio, čo je slovná hračka, ktorá v titule známej piesne O sole mio nahradila slnko za nemecký slangový výraz pre peniaze.

Vidíme obrovskej výhry podľašli aj radnice na chudobnom talianskom juhu, ktoré by chceli tieto peniaze investovať do infraštruktúry a služieb v slabo dotovaných regiónoch. V sicílskej Ficarre starosta stiahol z platu členov mestskej rady po 115 eur, aby nakúpil čo najviac tiketov. V Ceneselli zasa prispeli mestskí poslanci dobrovoľne. Snívajú o novom divadle.

„Kružkovali sme dátumy narodenia ako čísla,“ povedal pre agentúru AP starosta mesta Marco Trombini.

Vatikán odsúdil lottomániu

Lotériovú mániu odsúdila talianska katolícka cirkev, ktorá tvrdí, že to podnecuje chamtivosť, falošné nádeje pre chudobných a vedie k zbožňovaniu peňazí.

Vatikán dokonca navrhol, aby mal jackpot stanovené hranice a zvyšné peniaze išli na pomoc ľuďom v núdzi, napríklad obetiam zemetrasenia v L'Aquile. Tipujúci len v auguste minuli na lotériu viac než 280 miliónov eur.

Tento rok je to spolu už viac než dve miliardy eur, len o 500 miliónov eur menej, ako boli tržby lotérie za celý vlašajší rok. SuperEnaLotto vzniklo v roku 1997 a pre štát je zlatou baňou. Do jeho pokladnice ide až 49,5 percenta stávk, ostatné lotérie odvádzajú len 20 percent.

Tomáš Hudák, SME, 15.8.2009

Benedikt XVI. v Česku

- Sobota, 26.9.2009,12.30 - návšteva Kostola Panny Márie Víťaznej v Prahe.

- Nedeľa, 27.9.2009,10.00 - omša s homíliou na letisku v Brne-Tufanoch.

- Pondelok, 28. 9.2009,9.45 - omša a stretnutie s mládežou v Starej Boleslavi.

Tomáš Hudák, SME, 19.8.2009

Taliansko hrá o 200-tisíc slovenských platov

Kto rozbije taliansky jackpot Superenalotto, mohol by si kúpiť desiatky luxusných víl, najdrahšie limuzíny všetkých značiek, každý deň sa kúpať v šampanskom a ešte by mu zostalo toľko peňazí, že do konca života nemusí pohnúť prstom. Už viac ako pol roka sa nikomu nedarí uhádnúť šesť šťastných čísel, závrtná výhra sa stále zvyšuje a teraz predstavuje takmer 144 miliónov eur. Obrazne je to suma, ktorú zarobí za mesiac na Slovensku dokopy približne 200-tisíc ľudí s priemernou mzdou:

Všetky šťastné čísla odolávajú náporu tipujúcich od 31. januára, a to napriek tomu, že sa losuje tri razy do týždňa. V jackpote sa teraz nachádza presne 143,9 milióna eur, je to najvyššia suma, o akú sa hrá v lotérii v dejinách Európy. Doteraz maximálnu výhru získala v máji tohto roku 25-ročná Španielka, bolo to 125 miliónov eur.

Jedna stávka v Superenalotte stojí jedno euro, pravdepodobnosť uhádnutia šiestich čísel je 1: 622 miliónom. Vidina obrovského bohatstva opantala nielen Talianov, ale aj cudzincov. Jednak tých, ktorí v tejto krajine dovolenkujú, jednak obyvateľov susediacich štátov. V pohraničných oblastiach si mädlia ruky najmä majitelia reštaurácií a barov, pretože mnohí tipujúci si do ich podnikov prídu posedieť. Túžba splniť si sen o rozbitom jackpote ovládla Talianov natoľko, že na lotériu dávajú oveľa viac peňazí ako zvyčajne. „V júli to bolo 441 miliónov eur, pričom bežne minú mesačne na tipovanie dvesto miliónov,“ poznamenala televízna stanica RAI. „V meste Castellino dokonca jeden človek zaplatil za tikety dvetisíc eur,“ napísala agentúra AP. Honba za miliónmi je pritom taká silná, že sa prestala pozdávať katolíckej cirkvi. Talianski biskupi vyzvali veriacich, aby sa zamysleli nad svojím vzťahom k mamonu. Nepochybne spokojná je však štátna pokladnica, keďže rozpočet v tomto roku pocítil výpadky v daňových príjmoch pre finančnú krízu. Štát totiž dostáva až polovicu zo všetkých stávok. Na výhry ide 38 percent, predajcovia tiketov si delia 8 percent a prevádzkovateľ lotérie zarába 4 percentá. V Superenalotte a príbuzných hrách sa v Taliansku za posledných šesť mesiacov tipovalo za 1,5 miliardy eur.

čap, Reuters, PRAVDA, 20.8.2009

Selektívne odškodňovanie

Spravodlivé kompenzácie pozostalým po obetiach nevypláca firma, ale štát

Vláda po tragédii v Bani Handlová expresne rýchlo rozhodla o odškodnení pozostalých po obetiach. Dovedna 43 ľudí dostane z vládnej rezervy 1,39 milióna eur. Premiér Robert Fico to označil za prejav solidarity vlády. „Urobili sme tak aj pri iných nešťastiach podobného typu a urobíme tak aj v budúcnosti,“ povedal. TREND na túto solidaritu vlády upozorňoval pred vyše dvoma rokmi (TREND 11/2007), keď si všimol, že pri zhruba stovke smrteľných pracovných nehôd ročne sa štedrosti kabinetu dočkajú tie so silným mediálnym pokrytím. Solidárna nebola len vláda. Po tisíc eur darovala rodinám pozostalým cirkev, po osemsto ministerstvo práce, päťstovkou prispievalo mesto Handlová. Na konto zriadené Hornonitrianskymi baňami Prievidza môžu posielat peniaze aj individuálni darcovia. Bez ohľadu na to, či sú príspevky obetiam prejav politického marketingu alebo úprimnej solidarity, súkromný zamestnávateľ obetí z tohto obdarovania vykorčuľuje v porovnaní so štátom pomerne lacno: za každú obeť dá trojnásobok priemerného platu. Ten bol v bani v prvom polroku 843 eur mesačne. Pritom práve Hornonitrian-

ske bane Prievidza baníkov posielali do nebezpečnej šachty.

Otázka je, akú má firma motiváciu robiť čo najviac preto, aby nikomu nespôsobili škodu, keď vie, že v prípade veľkých tragédií to zatiahne štát. „Mojou úlohou je postarať sa o obeť a pozostalých po obetiach a pomôcť predovšetkým nezaopatreným deťom,“ poznamenala ministerka práce Viera Tomanová. Teda starosť o pozostalých nemá mať zamestnávateľ s nebezpečným pracoviskom, ale rezort práce. No v tomto prípade to logiku má. Veď je to štát, ktorý deklaruje záujem na tých extra pracovných miestach. Nevyriešeným problémom ostáva, čo s desiatkami iných smrteľných úrazov, ktoré sa nedostanú do pozornosti médií. Štátnu kasu by, teoreticky, mohlo odľahčiť v takýchto prípadoch dodatočné zdaňovanie firiem s rizikovými pracoviskami, čo by mohlo byť aj v súlade s ideológiou vlády. „Dodatočné zdanenie by viedlo k tvorbe ďalších primeraných zdrojov potrebných na vyplácanie odškodnenia pozostalým po smrteľných nešťastiach, úrazoch či po chorobách vyplývajúcich z povolania,“ tvrdí americký ekonóm Arnold Kling. (kbp, ks), Trend, 20.8.2009

Vrchol Rysov vo Vysokých Tatrách príde o kríž aj tabuľu

Vrchol Rysov vo Vysokých Tatrách príde o kríž, aj pamätnú tabuľu. Zo slovensko-poľského vrcholu ju chcú zničiť Poliaci. Vraj ani tabuľa, ani kríž tam nemajú čo robiť.

Redaktor Rádia Expres: „Riaditeľ poľského národného parku Pavel Stavinski hovorí, nevieme, kto na Rysy tabuľu či kríž vyniesol a namontoval. V národnom parku však platia pravidlá a tie zjavne porušil.“

Pavel Stavinski, riaditeľ poľského národného parku: „Nemôže byť tak, že príde nejaká skupina ľudí a postaví si kríž či tabuľu. Tatry sú príliš malé na to, aby si tu každý svojvoľne niečo inštaloval.“

Redaktor Rádia Expres: „Po prázdninách chcú preto obe veci

z vrcholu Rysov dať dole. Citlivá bude najmä demontáž takmer dvojmetrového kríža.“

Pavel Stavinski, riaditeľ poľského národného parku: „Križ znesieme s plnou úctou. Nezhodíme ho, ani ho nerozsekáme na kúsky. My ho znesieme a odovzdáme cirkvi.“

Redaktor Rádia Expres: „Ako jedným dychom riaditeľ Stavinski dodáva.“

Pavel Stavinski, riaditeľ poľského národného parku: „Poriadok musí byť. Veď, ak by si každá rodina chcela uctiť pamiatku svojho tu zosnulého, mali by sme tu okolo 800 krížov a to nemôžeme pripustiť. Veď by sme chodili po Tatrách ako po cintoríne.“

Marián Galajda
Rádio Expres, 19.8.2009

V obci Buzitka v Lučeneckom okrese by mal vzniknúť Domov dôchodcov

V obci Buzitka v Lučeneckom okrese by mal vzniknúť Domov dôchodcov priamo v budove Fary rímsko-katolíckej cirkvi. Po rekonštrukcii v nej nájde domov približne 30 seniorov z obce aj okolia.“

Redaktorka: „Farskú budovu začali stavať spolu s kostolom. Ten sa postupne dokončil, fara nie.“

Stanislav Jačmeník, starosta Buzitky: „Prišla taká myšlienka, že čo keby sa to účelne využilo na Dom seniorov.“

Redaktorka: „Pani Marta má 83 rokov, žije sama, služby Domova dôchodcov by tiež rada využila. V Buzitke prežila celé roky a potešilo by ju, keby tam mohla zostať.“

Marta Macková, dôchodkyňa: „Ja by som mala veľký záujem o to a veľmi by to do našej obce sa aj hodilo. Tí čo by to potrebovali už ako

dôchodcovia, tých je tu viacej.“

Redaktorka: „Najbližší Domov dôchodcov je vo Filákovke, ten je však obsadený. V spádovej oblasti, kde je približne 24 obcí, ďalšie takéto zariadenie chýba.“

Richard Vojta, tajomník Biskupského úradu v Rožňave: „Môžem potvrdiť, že budova v Buzitke by sa mala transformovať na Domov dôchodcov. Realizácia tejto myšlienky je ešte v počiatočnej fáze.“

Obyvatelka Buzitky: „Keby to malo chátrať, tak radšej využiť to na ten Domov dôchodcov.“

Redaktorka: „Nový domov pre seniorov by priniesť aj približne 15 až 20 pracovných miest. Podľa slov starostu, ak všetko pôjde podľa plánu, dokončiť by ho mali v prvej polovici budúceho roka.“

STV Jednotka, 19.8.2009

Súčasný umenie za kláštornými múrmi

Kúsok za slovenskými hranicami sa počas najbližšieho víkendu koná festival súčasnej hudby. Diela starých i súčasných klasikov tam odohrajú aj naši interpreti.

Len ťažko sa dá dnes predstaviť, že by napríklad biskupstvo v Spišskej Kapitule zorganizovalo festival súčasného umenia. A že by takéto podujatie, navyše ťažiskovo orientované na hudbu, dokázalo pritiahnúť ľudí z celého Slovenska. Presne to sa však už šiesty rok deje v starobyľom benediktínskom opátstve v maďarskej Pannonhalme, necelú hodinu cesty od mesta Győr.

Impozantný kláštorný komplex, zapísaný v dedičstve UNESCO, privítal počas posledných rokov skladateľov ako Salvatore Sciarrino, Sofia Gubajdulina alebo Valentin Silvestrov. Dramaturgia festivalu Arcus temporum, čo v preklade znamená niečo ako „pílere alebo klenby času“, pravidelne spája niektorého z veľkých klasikov s významným žijúcim súčasníkom, ktorý je osobne prítomný.

Tento rok sa v Pannonhalme stretnú Johann Sebastian Bach a gruzínsky skladateľ Gija Kančeli. Oddnes popoludnia až do nedele sa tak počas niekoľkých koncertov budú v inšpiru-

júcej mozaike striedať kľúčové i menej známe sólové, komorné a orchestrálne diela oboch tvorcov.

Podujatiu, ktoré dopĺňajú filmové projekcie alebo výstavy či inštalácie výtvarného umenia, sa aj vďaka výnimočnému miestu konania a atmosfére s úspechom darí pravidelne pozývať výnimočných hudobníkov - tento rok to budú fenomenálny huslista Gidon Kremer, svetoznámy violončelista Miklós Perényi alebo primárius Kellerovho kvarteta Andrása Kellera, ktorý sa predstaví i v úlohe dirigenta.

Po minuloročnom úspešnom debute slovenských hudobníkov si aj vďaka spolupráci festivalov Arcus temporum a Konvergencie v Maďarsku zahrajú aj violončelista Jozef Lupták, huslista Milan Paľa, violista Julián Veverica a kontrabasista Richard Gašpar.

Slovenský skladateľ Vladimír Godár v jednom zo svojich textov spomína, ako Kančeli po veľkom úspechu 6. symfónie na Varšavskej jeseni v roku 1986 povedal, že hudba má byť rozhovorom s Bohom. Rovnaké krédo vyznával i slávny svätotomášsky kantor. Kláštor v Pannonhalme poskytne na tieto rozhovory cez víkend ideálny hudobný azyl. **Andrej Šuba, SME, 21.8.2009**

Pápežská izba v Tatrách

Už 14 rokov je vo Vysokých Tatrách vyhľadávaným miestom mnohých veriacich pápežská izba. Do obce Ždiar ju zo Sliezskeho domu previezli manželka, ktorí sa o Jána Pavla II. starali počas jeho návštevy. Tatranci sa už dopočuli, že cestu na Slovensko plánuje aj Benedikt XVI. a dúfajú, že ich neobide.

Redaktor: „Manželka Burgerovci zo Ždiaru pápežskú izbu starostlivo udržiavajú. Všetko je tu presne tak, ako v deň, keď v nej oddychoval Ján Pavol II. Dokonca ešte aj trinásť žltých ruží ostalo vo váze. Izba navyše stále vyzaruje čosi mimoriadne silné.“

Klaudius Burger, obyvateľ obce Ždiar: „Každý človek má nejakú auru, či viditeľnú alebo neviditeľnú, ale on vyzaroval tak silnú auru, že on si vlastne získal všetkých ľudí okolo seba.“

Redaktor: „Na tejto posteli hodinu a pol oddychoval. Pri tomto kríži sa modlil. Títo manželka mu dokonca navarili a napiekli a vraj po tých dobrotách sa len zaprášilo.“

Klaudius Burger, obyvateľ obce Ždiar: „Tá torta bola poschodová, tá za 15 minút zmizla doslova, všetko zjedli a sa ešte smial, že mu skoro najmenej ostalo.“

Redaktor: „Ján Pavol II. Tatry miloval a k horám má vraj blízko aj súčasný pápež Benedikt XVI. A keďže už ohlásil svoju cestu na Slovensko, Tatranci si myslia, že naše hory a izbu jeho predchodcu by obísť nemal.“

Mons. Marián Gavenda, rímsko-katolícky kňaz: „Benedikt XVI. má rád napríklad kláštory, že sa tak utiahne na modlitbu a na také odpočinutie v rámci svojej návštevy. Či tam zapadnú Tatry ťažko hovoriť.“

Redaktor: „No vraj mu klenot Slovenska do programu určite ponúknem. Termín jeho návštevy mal byť o štyri roky, no 82-ročný pontifik tak dlho čakať nemieni.“

Mons. Marián Gavenda, rímsko-katolícky kňaz: „Chce prísť na cyrilometodské oslavy a to už ako sa ukazuje nie je až na ich zakončenie v roku 2013, ale hneď na ich začiatok.“

Redaktor: „Či Benedikt XVI. Tatry navštívi je nateraz iba vo hviezdach. Ak by tu ale prišiel pápežská izba je pripravená a manželka Burgerovci ho do svojho malého, no útulného múzea radi pozvú.“

Ján Tribula, Markíza, 19.8.2009